

10 KAUSALJAGET

10.1 Inledning

¹Mycket som säges i sammanhang med kausaljaget hör egentligen till förstajaget. Men på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium och med särskild hänsyn till vårt århundrades brist på verklig kultur, brist på förståelse för verklig kultur (varom de s.k. kulturprodukterna utgöra tillräckliga bevis), kan mycket som egentligen hör till förstajaget omnämnas först i samband med andrajaget. Icke alla förstajag äro fullt så omdömesgilla som de tro sig vara. Självöverskattning är tvärtom det mest karakteristiska för 99 av 100. Många, som icke nått över princip tänkandet, tro sig vara mentaljag. Att de kunna sätta fakta och ideer i system tro de vara detsamma som systemtänkande.

10.2 Vad kausaljag är

¹När människan avslutat sin medvetenhetsutveckling i människoriket, är hon ett kausaljag. Detta innebär, att monaden via kausalhöljet överflyttat från förstatriadens mentalmolekyl till andratriadens mentalatom. Detta förutsätter, att människan förvärvat full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i kausalhöljets två molekyllager 47:2,3 men icke i atomslaget.

²Såsom kausaljag har hon fullt aktiv kausalmedvetenhet i inkarnationshöljens samtliga centra, är hon såväl subjektivt som objektivt medveten i kausalvärldens och lägre världars molekyllager-medvetenhet men icke i atommedvetenheten.

³Dittills har hon endast varit ett kausalväsen, emedan hon haft ett kausalhölje. Alla materiehöljen i alla riken kallas "väsen", enär materieinnehållet utgöres av molekyler och atomer med passiv medvetenhet. "Jag" i ett dylikt hölje blir monaden först när den förvärvat självmedvetenhet i det. Det är en väsentlig skillnad.

⁴Först när jaget blivit kausaljag, inkarnerar hela kausalhöljet (sker ingen uppdelning i större och mindre hölje), genomtränger kausalhöljet helt lägre höljerna och behärskar medvetenheten i dessa. Dittills har endast medvetenheten i triadhöljet aktiverats. Hos kausaljaget aktiveras medvetenheten i hela kausalhöljet samtidigt och sker utbytet av lägre mot högre kausala molekyllager snabbare. När höljet till slut består endast av mentalatomer, är tiden inne för kausaljaget att övergå till essentialvärlden.

⁵Kausaljaget har möjlighet förvärva de egenskaper och förmågor som erfordras för att bli essentialjag.

⁶Kausaljaget kan i kausalvärlden objektivt konstatera materiella orsakerna till skeendet i mänskliga världarna.

⁷Kausaljaget har tillgång till kausalenergierna, kausalideerna och lägre kausalminnet (ej atomiska 47:1, ehuru jaget är centrat i mentalatomen). Kausalideerna äro vad kausaljag en gång uppfattat av verklighetens fakta. De kunna icke (lika litet som någonting i det lägre) exakt återge högre slags verklighet.

⁸Kausaljaget kan konstatera fakta i de fem mänskliga molekyllagervärldarna (kausala, mentala, emotionala, fysisk-eteriska och "synliga" världen), inom planetens ram oberoende av rum och tid. Detta jag har alltså objektiv medvetenhet i dessa världar och kan uppleva deras förflutna såsom närvarande, kan skilja på primära involveringsmaterien och sekundära involutionsmaterien i de mänskliga världarna, vilket förstajag omöjligt kunna.

⁹Ifråga om ännu högre världar (1-46) är kausaljaget beroende av "auktoritetskunskap", nämligen planethierarkiens kunskap.

¹⁰Kausaljaget kan med hjälp av förstatriadens vibrationer själv forma ett mentalt, emotionalt och eteriskt hölje. Eterhöljet kan i sin tur magnetiskt sammandraga molekyler av lägsta fysiska molekyllager, så att företeelsen är förvillande lik en organism. Såväl formning som upplösning är

ett ögonblicks verk. Kan man icke detta, är man icke ett kausaljag utan har på sin höjd subjektiv kausalmedvetenhet. Tyvärr tro sig många, som icke ens äro mentaljag, äga kausal medvetenhet. Endast mentaljag (47:5) kunna med hjälp av högsta slagets emotionalenergi via kausalhöljet nå kontakt med lägsta essentialmedvetenhet. Den kontakten ger oförlorbar livstillit.

¹¹Kausaljaget är lärjunge till planethierarkien (femte och sjätte naturrikets individer) och kan av sin lärare få veta allt han behöver för att tillfullo utnyttja sin förmåga till tjänande av mänskligheten, utvecklingen och enheten.

¹²Kausaljaget är medvetet om sin förmåga och dess gränser. Det vet vad det vet och icke vet, vad det kan och icke kan. Det veta icke människorna, framför allt därför att de icke lärt sig skilja på vad de veta och vad de tro sig veta.

¹³Med förvärv av kausalmedvetenheten och övriga högre slag av atommedvetenhet följer ett radikalt omtänkande i alla avseenden. Även de lägre världarna uppfattas på helt annat sätt, möjliggjort genom den nya dimension monaden förvärvat. Redan kausaljaget inser det infantila i förstajagets försök att fatta verkligheten i världar över mentalvärlden.

¹⁴Kausaljaget är icke ett andrajag, vilket individen blir först såsom essentialjag i och med att Augoeides kausalhölje upplöses och monaden själv kan forma ett kausalhölje.

¹⁵Uppgiften, att upplösning av kausalhölje förekommer innan individen blivit essentialjag, är felaktig. Han har samma gamla kausalhölje, som han erhöi vid övergången från djurriket, tills han blivit ett fullvärdigt andrajag.

¹⁶Kausaljaget tillhör alltjämt mänskligheten och kan lättare än högre slags jag vara ändamålsenlig lärare, emedan kausaljaget är förtroget med härskande illusionism och fikcionalism.

10.3 Kausaljaget är egentliga människan

¹Människans högsta hölje är kausalhöljet. Det innebär, att det är hennes uppgift att bli medveten i detta hölje, att hon skall bli ett kausaljag.

²Människan är icke fullt ut människa, förrän hon blivit kausaljag. Det är ett esoteriskt axiom, som icke kan nog ofta påpekas. Såsom förstajag är individen en isolerad varelse utan kontakt med verkligheten och misstar sig praktiskt taget i allt hon tänker och gör. Först när hon ingått i enheten och kan uppleva alltings enhet, ser hon vad som är det rätta för enheten. Även om kausaljaget ännu ej kan detta, har det full förståelse för planethierarkiens syn på livet och söker i mån av möjlighet förverkliga universella broderskapet. Det är ett otacksamt arbete på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Det röner motstånd från de flesta. Egoismen och hatet regera.

³Även objektivt sett är kausaljaget egentliga människan. Kausaljaget kan objektivt uppfatta materiella verkligheten i de tre lägsta världarna och konstatera fakta i dessa. Däremot kan det icke objektivt uppfatta materieaspekten i övermänskliga världarna (börjande med essentialvärlden, värld 46). Kontakten med högre världar förblir alltså subjektiv, icke objektiv. Motsvarande gäller i alla världar, både lägre och högre. Endast subjektiv uppfattning är möjlig, icke objektiv, tills man blivit ett jag, förvärvat självmedvetenhet, i dessa världar.

⁴Hos ett kausaljag äro alla centra i höljerna i full funktion och fri förbindelse upprättad mellan bascentrum och hjässcentrum, vilket först nu är möjligt. Yogierna ha icke lyckats med detta, utan förväxla energien från sakralcentrum med den från bascentrum.

⁵Människan identifierar sig med sin organism, tror att "detta" hölje är hennes jag. På mystikerstadiet blir hon viss om, att hon är något annat, att hennes "själ" (det emotionalt mentala) är hennes egentliga jag. Först såsom kausaljag förvärvat hon kunskap om verkligheten och därmed förståelse för att hon är en bestående självidentitet.

⁶I de gamla esoteriska kunskapsordnarna ansågs individen icke ha förvärvat lägsta grad av självkännedom, förrän han kunde själv exakt avgöra vilka departement hans fem höljen tillhörde.

⁷Indiska beteckningen "självrealisation" betydde ursprungligen förvärvet av oförlorbar

självidentitet, vilket är möjligt endast för kausaljag, icke för indiska yogier. Individens vet sig då vara samma jag genom alla inkarnationerna.

⁸I högsta emotionalmedvetenheten kan yogin identifiera sig med ett självformat Brahman, och detta kallar han självrealisation.

10.4 Från mentaljag till kausaljag

¹För att bli ett mentaljag måste människan lära sig behärska det emotionala och för att bli ett kausaljag behärska det mentala och så undan för undan för att bli allt högre jag. Därvid är att märka, att man icke kan odla högre slag av medvetenhet genom att försumma lägre. Det är genom det lägres energier man når det högre.

²Ingen kan bli kausaljag, som icke tjänar mänskligheten, evolutionen och enheten.

³Innan individen kan bli kausaljag, måste han ha nått insikten om att allting utgör en enhet, allting är "gudomligt", trots de oerhörda distanserna mellan de olika slagen av atommedvetenhet, ha utvecklat det "sinne för proportioner" som är förutsättning härför. Han måste ha sett "det ondas avgrunds djup", bestående i livsokunnighet, i allt som motverkar utvecklingen och enheten, i allt som strider mot livslagarna; det sataniska i allt som icke är gudomligt. Det räcker icke med teoretiskt vetande, utan insikten fordrar medvetenhetens upplevelse. För att uthärda den upplevelsen måste man vara förvissad om livets gudomlighet. Mänskligheten har långt kvar till den insikten, trots alla dess fasansfulla erfarenheter i historisk tid. (Hur skulle det vara, om den sidan finge sin historiska belysning? Det bleve en annan historia än den förfalskning som nu erbjudes i detta "ärens tempel".)

⁴Ingen kan bli kausaljag, som icke förvärvat högsta grad av sunt förnuft, kritiskt förnuft, som godtar endast vad han själv funnit hållbart i alla sammanhang.

⁵För den, som söker efter en fast grund för världs- och livsåskådning, är det en god regel att hålla sig till publicerade esoterikens grundläggande fakta (livets mening och mål, högre världar med deras högre slag av medvetenhet, medvetenhetsutvecklingen, livslagarna) och lämna det övriga därhän. Man uppövar därmed den logiska förmågan att skilja på huvudsak och bisak, vad som är väsentligt och oväsentligt. Det främjar förvärvet av perspektivmedvetenheten. Det, som icke är nödvändigt för "den kosmiska visionen" (syntetiska uppfattningen av systemet), är av underordnad betydelse. Det är mentalsystemets uppgift att tillhandahålla en dylik vision utan belastning med för visionen eller systemet onödiga detaljer, vilka man senare såsom kausaljag själv kan konstatera. Detaljerna behöva man icke för att bli kausaljag, och det är vad människan bör söka bli.

⁶De, som tro sig kunna på egen hand utforska verkligheten, vittna om sin egen okunnighet och omdömeslöshet. Med sina läror motverka de utvecklingen och enheten.

⁷Ingen kan bli kausaljag annat än som lärjunge till planethierarkien. Efter år 1925 har ingen antagits till lärjunge, som icke förvärvat högsta slag av mentalmedvetenhet (47:4) och möjlighet till subjektiv emotional (48:2) medvetenhetskontakt med essentialvärlden via enhetscentrum i kausalhöljet. Tendensen till självbedräglighet har visat sig vara så stor, att förutsättningarna icke kunna nog energiskt påpekas.

⁸Det är mycket lärjungen till planethierarkien måste lära sig, innan han kan bli kausaljag. Han måste kunna skilja på de olika slagen av medvetenhet och energier, som strömma genom hans höljen, till vilka medvetenhetscentra i höljen de höra, kunna leda dem till deras rätta centra och rätt använda dem. Han måste vara i telepatisk förbindelse med alla i sin esoteriska grupp och kunna igenkänna vibrationerna från dem i planethierarkien. Han måste kunna bestämma sina egna höljens departementstillhörighet och procenttalet av de olika molekylarslagen i sina höljen.

⁹Däremot behöver han ännu icke veta något om sina föregående inkarnationer. Dem får han själv konstatera såsom kausaljag.

¹⁰Man kan urskilja tre stadier i förvärvet av kausalmedvetenheten: jaget når kontakt med

“själen”, identifierar sig med själen och blir till slut själen. Identifikationsprocessen yttrar sig däri att jaget föreställer sig vara själen, tänker och lever “som om” det vore själen, tills en dag det tycker sig vara själen. Lärjungen får personliga anvisningar om hur detta skall gå till. Det sammanhänger med metoden att vitalisera visst centrum. Denna metod är individuell beroende på departementen i höljena.

¹¹Bryggan mellan mentalmolekylen (47:4) och mentalatomen (47:1), den s.k. antahkarana, byggs genom förvärv av medvetenhet i kausalhöljets tre centra. Detta innebär för jagets del högsta möjliga intensitet i mental analys, strävan till enhet och vilja till självförverkligande; tre förmågor, som så småningom utvecklas genom inkarnationerna och lärjungaskap till planethierarkien.

¹²Innan individen blir kausaljag, har han varit medveten lärjunge under tre inkarnationer. Första gången han blir medveten lärjunge är då han beslutat sig för att alltid tjäna mänskligheten, evolutionen och enheten. Andra gången är i samband med emotionala och helgoninkarnationen. Tredje gången är såsom mentaljag i samband med förvärv av kausalmedvetenhet för att bli ett kausaljag. Hur många inkarnationer utan vetskap om sitt lärjungaskap individen använder mellan dessa tre medvetna, beror på honom själv.

¹³I genomsnitt är det sju inkarnationer mellan var och en av dessa tre, under vilka han omedvetet (instinktivt påverkad av sin undermedvetna triadmedvetenhet och av Augoeides genom sin övermedvetenhet) strävar att förvärva erforderliga egenskaper och förmågor.

¹⁴När mänskligheten nått så långt i sin medvetenhetsutveckling, att esoteriken allmänt godtagits såsom arbetshypotes, då får individen från barndomen denna kunskap om verkligheten och livet och behöver icke använda stor del av sitt liv för att befria sig från alla falska idologierna. Därmed har han utsikt att bli kausaljag på några få inkarnationer.

¹⁵Även för aspiranterna på lärjungaskapet är det en snart sagt övermänsklig uppgift att bli kausaljag, icke minst på grund av mänsklighetens totala okunnighet om verkligheten, livet och livs-lagarna. Det är för aspiranten en livslång kamp mot alla neddragande krafter i undermedvetenheten, förstärkta av alla vilse- ledande åsikter hos de intellektuella skikten, tyvärr även hos ockultisterna.

10.5 Kausalhöljets roll i medvetenhetens aktivering

¹Det är viktigt skilja mellan kausalhöljet såsom i huvudsak involutionshölje (kausalsväsendet) och som evolutionshölje. Såsom involutionshölje är det enbart ett genomgångshölje för livs-energierna från högre världar. Såsom evolutionshölje, när monaden blivit kausaljag, är dess materia aktiverad av dess tre vitaliserade och aktiva kausalcentra.

²Genom aktiveringen av lägsta kausalmaterien (47:3) i triadhöljet blir kausalhöljets kunskapscentrum aktiverat och uppstår möjligheten att uppfatta hithörande slag av kausalmedvetenhet. Motsvarande gäller för andra och tredje slaget kausalmaterialia. Andra slaget aktiverar enhetscentrum, varigenom essentialideer och essentialenergi kunna tillgodogöras av monaden. Tredjeslaget aktiverar viljecentrum, så att superessential viljeenergi strömmar in.

³En av grunderna till att man skiljer mellan större och mindre kausalhöljet (stora uppsamlingshöljet och inkarnerande triadhöljet) är, att dessa två i regel ha olika departement. En annan grund är, att kausalhöljet (med Augoeides) och triadhöljet (med monaden i triaden) ofta befinna sig i inbördes motsättning, tills människomonaden förvärvat kunskap om verkligheten och livs-lagarna. Även senare förekommer den motsättning som blir följden av att Augoeides är “allvetande” och människan trots esoterisk kunskap förblir livsokunnig, tills hon blivit kausaljag.

⁴För att bli kausaljag måste de, vilkas kausalhöljen äro fyllda av materia tillhörande departementen 4, 5, 6 eller 7, tillföra höljet materia från departementen 1, 2 eller 3, så att dessa materier överväga i höljet. Enklaste och mest effektiva sättet är genom arbete på att förvärva vilja till enhet (enhetssträvan, kärleksfull förståelse för alla). Därmed tillförs emotionalhöljet essential-energi och vitaliseras enhetscentrum i kausalhöljet.

10.6 Idévärlden

¹Alla verklighetsideer äro kausala ideer, komma ursprungligen från idévärlden och finnas där. Vad som icke finns i idévärlden saknar verklighetsinnehåll. Kausalideerna äro de enda ideer som överensstämja med verkligheten.

²Kunskapen om verkligheten och livet, i den mån den kan återges med kausalideer, finns i kausalvärldens ideer, vilka utgöras av vad kausaljag tänkt alltsedan kausalvärldens tillkomst.

³Först i kausalvärlden finns kunskap i permanenta kausalformer, oberoende av individerna. Kausalmedvetenheten är vår enda kunskapskälla och förutsättningen för verkligt förnuft. Detta är förklaringen på mänsklighetens allmänna förnuftslöshet genom tiderna.

⁴Hållbara mentalideer, som människorna tid efter annan återupptäcka och tro vara nya, äro nerdimensioneringar av kausalideer. Allt som vi ha av verkligt förnuft är sådana nerdimensioneringar av kausalideer.

⁵De äro emellertid sällsynta, knappast en på tusen av de ideer som människor konstruerat och godtagit.

⁶Kausalideerna förlora det väsentliga av sitt verklighetsinnehåll genom att nerdimensioneras till det mentala och förlora det totalt i emotionalmedvetenheten, där de lätt bli upphov till allsköns galenskaper.

⁷Verklighetsideerna kunna icke erhållas genom analys utan endast genom intuition. Det är en sak exoterister ännu icke kunnat fatta, enär de ingenting veta om kausalvärlden eller kausalideerna.

⁸De, som lett mänskligheten framåt, de stora genierna, ha alla varit mottagare av ideer från kausalvärlden. Detta är förklaringen på geniet.

⁹Motsvarande gäller högre världars medvetenhet och energier. Det vi ha av förståelse för den sanna kärleken är nerdimensionering av essentialvärldens energi, och det vi förstå av viljeaspekten är nerdimensionering av 45-världens energi. Det lägre är nerdimensionering av det högre. Vad ha psykologerna för möjlighet att förstå dessa företeelser utan esoteriken?

¹⁰Materieenergierna, och med dem allt i lägre världar, komma från högre riken. Men hur ska människorna kunna veta något därom? De bry sig icke ens om att undersöka esoterikens verklighetshalt.

¹¹Esoterikens fakta och ideer höra till kausalvärlden. Esoteriska mentalsystemet kan man betrakta såsom en nerdimensionering av kausalideerna. Genom esoteriskt studium komma vi i kontakt med kausalideerna och förvärva så småningom möjlighet till subjektiv kausalmedvetenhet, i alla händelser förståelse för hithörande företeelser, ifall vi eliminera allt oväsentligt, onödigt, livsodugligt och personligt, som tyvärr alltför ofta får plats i ockulta litteraturen.

¹²Det torde av det sagda framgå, hur litet man förstått vad Platon menade med idévärlden, hur föga man kunnat fatta meningen.

¹³De, som icke veta något om idévärlden (kausalvärlden), förbli offer för mentalmedvetenhetens fiktioner; de må vara hur välorienterade som helst i fysiska världen. Och detta gäller för teologer, filosofer, vetenskapsmän eller yogier.

¹⁴När människorna insett sin oerhörda okunnighet om tillvaron och insett, att deras okunnighets förklaringar äro fiktioner, då ha de lärt en av livets mest dyrköpta läxor. Då sluta de upp att spekulera, att tro på riktigheten av sina infall, att lyssna till de dagens profeter som förkunna senaste sanningen.

10.7 De tolv essentiala egenskaperna

¹Man har undrat mycket över vad som menas med de tolv essentiala egenskaperna, som kausaljaget måste förvärva för att bli ett essentialjag. Man tycks ha svårt att fatta, att det kan

finnas egenskaper, som mänskligheten icke kan förstå, egenskaper hörande till högre världars och rikens aspekter och dimensioner. Ifall mänskligheten ägde kunskap om astrologien eller, rättare sagt, ägde förutsättningar att förstå den, möjlighet att göra de erfarenheter som fordras för att begripa den, skulle mänskligheten också kunna finna de rätta definitionerna av dessa egenskaper.

²De tolv zodiakkonstellationerna runt vårt solsystem tillföra oss tolv olika slags energier. Dessa energier uppstå icke inom vårt andra gradens solsystem, men under loppet av 30 000 år göra de sig i tur och ordning gällande inom vårt solsystems alla världar.

³Hjärtcentrum har tolv ekrar i sitt hjul. De ha sina kosmiska motsvarigheter i de tolv zodiakkonstellationernas energier och möjliggöra förvärvet av de tolv essentiala egenskaperna. De egenskaperna finnas beskrivna i esoteriska redogörelsen för "Herakles' tolv arbeten" och motsvara kausaljagets fulla kapacitet. Däri ingå alla de goda egenskaper en människa kan förvärva. Ju fler hon har, desto större procent av energierna kan hon förstå att rätt använda.

⁴De tolv zodiakenergierna kunna icke rätt uppfattas eller tillgodogöras av lägre jag än kausaljag. När kausaljaget kan göra detta, har det utfört vad legenden symboliserat med "Herakles' tolv arbeten", förvärvat de tolv essentiala egenskaperna.

⁵Låter detta mystiskt, som så mycket esoteriskt, visar det att man icke är färdig för den kunskapen, vilket torde vara fallet med alla icke förut invigda. Esoterisk kunskap är endast för dem som ha behov av och förutsättningar för att förstå den. För andra är den en galenskap. Även detta får esoterikern taga som en prövning, en övning i oändligt tålmod, en god sak.

⁶De tolv essentiala egenskaperna förvärvar kausaljaget genom att tillgodogöra sig energierna från de tolv zodiakkonstellationerna under sina sista tolv inkarnationer. Den, som omedvetet tillägnat sig dessa egenskaper tidigare, når essentialstadiet snabbare. Det finns så många undantag från allt vad regler heter, att vetenskapen om alla normala processer egentligen har endast teoretiskt intresse. Det är därför allt dogmatiserande desorienterar.

⁷Zodiakenergierna försvinna ej i det vårdagjämningspunkten genomgår zodiakkonstellationerna i tur och ordning. De finnas magasinerade i gigantiska ackumulatorer, som övervakas av specialister, på sanskrit kallade nirmanakayaer, tillhörande deva-evolutionen. Energierna finnas alltid till hands för dem som för visst ändamål behöva använda dem. Kausaljaget behöver alltså icke vänta i 30 000 år på att förvärva alla egenskaperna.

⁸Naturligtvis magasineras även energier från andra solsystem än de nämnda, energier för ändamål av otaliga slag. De materieenergier, som komma till användning, äro särskilt ändamålsenliga för sina speciella uppgifter, också av otalet slag, för att möta individernas och kollektiviteternas olika behov. De olika solsystem av högre grader, som avvecklat sitt planetsystem för de fyra lägsta naturrikens evolution, tjänstgöra såsom experimentalfält för hela 42-serien allt högre kosmiska jag. Ett sådant system är Sirius, och sådana finnas även i Stora Björnen och Plejaderna, med vilka vår solsystemregering har speciella relationer. Plejaderna utgöra för övrigt ett centrum, kring vilket vårt solsystem cirkulerar under loppet av c:a 250 000 år.

⁹Om allt detta äro våra astronomer aningslösa. Deras spekulationer om kosmos äro idel fantasikonstruktioner av betydelse endast såsom mental träning och förberedelse för speciella uppgifter i framtiden, som all vetenskap för övrigt. Förmågorna grundläggas alltifrån alla erfarenheter även i de fyra lägsta naturrikerna. Allt har ett ändamål. Vi lära genom allt. Tyvärr är okunnigheten ännu alltför stor för att vi ska inse begränsningen av människans möjligheter. Esoteriken befriar oss åtminstone från den vanliga storhetsgalenskapen och lär oss vetenskaplig ödmjukhet.

¹⁰Astrologerna ha hört talas om esoterisk astrologi. Och genast tro de sig veta vad som menas därmed, fantisera, spekulera och proklamera, aningslösa om att endast planethierarkiens astrologer (minst kausaljag) kunna förstå men icke förklara saken, eftersom hithörande studier höra hemma i idévärlden (kausalvärlden). Hylozoiken är ett mentalsystem för mentaljag och alltså förstajag. Den återger verkligheten så exakt som ett förstajag kan fatta och förstå på

männslighetens nuvarande utvecklingsstadium. Men därmed är man icke ett kausaljag och kan ej lösa kausaljagets problem.

10.8 Kausalmedvetenhet

¹Kausalmedvetenheten (oklart kallad kausalintuition) är ett objektivt skådande av materiella verkligheten med dess molekylära sammansättningar i de tre lägsta atomvärldarna inom planeten, oberoende av rum och tid.

²Kausala objektiva medvetenheten, som kan utforska materieaspekten i människans världar, är en förmåga i andratriadens mentalatom. Essentialatomens förmåga avser medvetenhetsaspekten. Naturligtvis har essentialjaget även kausaljagets egenskaper och förmågor, eftersom det högre innefattar det lägre. Sedan är det en annan sak, vilket departement man tillhör, egenartens särskilda intressen och specialiseringen samt vilka extra förmågor man förvärvat.

³Det finns fem slag av objektiv medvetenhet, förmåga att objektivt iakttaga materieformer i "synliga" (49:5-7), i fysisk-eteriska (49:2-4), emotionala (48:2-7), mentala (47:4-7) och kausala (47:1-3) världarna. Fysisk-eterisk syn har oegentligt kallats "klärvoajans", oegentligt därför att det är med organismens öga (etermolekyler i ögat) man ser. Emotional objektiv syn är egentliga klärvoajansen. Man ser materiella föremål i emotionalvärlden, och "synverktyget" härför är emotionalhöljets solarplexuscentrum eller navelcentrum. Mental och kausal objektiv syn kallas icke klärvoajans. Synverktyget har i båda fallen sin lägsta fysiska förankring i eterhöljets ögonbrynscentrum.

⁴Kausalmedvetenheten innehar en ställning mellan materieaspekten och medvetenhetsaspekten. Den tillhör andrajaget såsom andratriadens mentalatoms medvetenhet. Den möjliggör såsom objektiv medvetenhet enda exakta uppfattningen av de tre lägsta atomvärldarnas materiesammansättning och materie former. Det är andratriadens essentialatoms medvetenhet, som möjliggör studiet av medvetenhetsaspekten i de tre lägre världarna.

⁵Kausalintuitionen är av tre slag: de tre yttringar av medvetenhetsaspekten, som finnas i de tre kausala materierna (47:1-3) och som närmast beröra de tre verklighetsaspekterna. Ordet "intuition" är alltså gemensam beteckning för alla högre slag av medvetenhet utöver högsta mentala (47:4). Eftersom alla dessa slag ligga utom räckhåll för normalindividen, har ingen anledning funnits att ge dem särskilda beteckningar. Esoterikern nöjer sig med de matematiska, vilka också äro de för internationellt bruk mest ändamålsenliga och i övrigt exaktaste tänkbara. De beteckningar som redan finnas ha visat sig högst olämpliga. Nya beteckningar ge sig själva, när mänskligheten en gång förvärvat dessa högre medvetenheter och kan använda dem på vardagliga erfarenhetens områden. Det är av största betydelse att beteckningar äro ändamålsenliga och icke oklara, meningslösa eller missvisande.

⁶Det sagda kan kanske bäst förtydligas genom påpekandet, att av de nuvarande esoteriska beteckningarna endast de som avse de tre lägsta fysiska molekylarslagen (fast, flytande, gasformig) motsvara allmängiltiga uppfattningen, emedan de äro objektivt konstaterbara och erhållit sin slutgiltiga definition.

⁷Långt innan individen blivit kausaljag, kan han vara subjektivt medveten i kausalhöljets två lägsta medvetenhetscentra. Men därför fordras, att han är lärjunge till planethierarkien.

⁸Objektiv medvetenhet i intelligenscentrum (47:3) ger objektiv medvetenhet i alla lägre världar (47-49) och har alltså avseende på materieaspekten.

⁹Enhetscentrum (47:2) ger de kausala ideerna och avser medvetenhetsaspekten.

¹⁰Viljecentrum (47:1) ger högsta möjliga energi och kan sägas representera rörelseaspekten. Denna utgör samtidigt en syntes av samtliga tre aspekterna.

¹¹Enhetscentrum möjliggör för mystikerna att kontakta lägsta skiktet i essentialvärlden, vilket ger känsla av utsäglig salighet. Men detta innebär icke intuition och ger icke kunskap om högre världar. Detta centrum är emellertid enda möjligheten för dem på humanitets- och idealitetsstadiet

att kontakta och aktivera essentiala medvetenheten. Det är därför stort misstag tro, att humanisten kan försumma återuppliva sin förmåga av emotional attraktion. Detta är tyvärr mycket vanligt och lätt förståeligt, enär dels förmågan att mentalt behärska det emotionala förvärvats, dels hela uppmärksamheten är inriktad på förvärvet av de mentala egenskaperna och förmågorna.

¹²Kausaljag behöva icke mentalsystem för att förstå verkligheten. Men som lärare för mentaljag ha de stor användning för ett dylikt, ifall detta är tillräckligt orienterande. Det underlättar för dem att framlägga saken på mer begripligt sätt. Hade Blavatsky förfogat över ett mentalsystem, så hade teosofien från början haft en fast grund att utgå ifrån och hela rörelsen fått en enhetlig riktning. Men hon saknade både förutsättning och intresse för mental systematik.

¹³Det kausala idévetandet avser "det vetbara", varmed i stort sett menas riktiga verklighetsuppfattningen i fysiska världen. I övrigt ha kausaljagen sitt vetande från sina lärare i högre riken. Ifall de spekulera på egen hand, vilket egendomligt nog förekom hos både Besant och Leadbeater, blir resultatet icke exakt. Med ökad esoterisk kunskap skall det visa sig, att dessa två icke utan vidare borde få gälla såsom auktoriteter. En esoteriker spekulerar icke. Gör han det ändå, vet han, att det troligtvis är fel och på sin höjd en arbetshypotes, för honom själv. Han publicerar icke sådant, ty alla hypoteser förvillar de okunniga. Lärjungar göra aldrig anspråk på att vara ofelbara. Dels nerdimensionera de kunskapen till sin nivå. Dels kunna de ha missuppfattat sin lärare. Innan människorna kunna direkt kontakta planethierarkien, blir allt vad auktoriteter heter en ständig källa till felaktiga åsikter.

¹⁴Allt skeende är verkningar av orsaker i det förflutna och i nuet, en fundamentala insikt, som ännu icke blivit axiomatisk. Först när man börjar efterfråga alltings mening, har man tagit första steget till förståelse av orsakerna. Och först när man kan konstatera orsakerna, har man rätt att tala om kunskap. Kunskap är insikten om relation mellan orsak och verkan, kausalt vetande, en kunskap ännu förbehållen kausaljag, som kunna objektivt betrakta relationerna i kausalvärlden, skeendets orsaksvärld.

10.9 Intuition

¹Medvetenhetsutvecklingen uppvisar olika nivåer, vilka bero på automatiska aktiviteten i eter-, emotional- och mentelhöljens medvetenhetscentra. I stort sett yttrar sig aktiviteten i centra under diafragman såsom instinkt, i de högre över diafragman i intellekt och intuition: intellektet hos integrerade höljena i strup- och ögonbrynscentra, intuitionen hos kausaljag i ögonbrynscentrum och hos essentialjag i hjässcentrum.

²Man kan i brist på bättre terminologi tala om tre olika slag av intuition: kausal intuition avseende materieaspekten i rum och tid; essential intuition beträffande medvetenhetsaspekten; superessential intuition för energiaspekten, viljeaspekten, samtidigt en syntes av alla tre aspekterna. Intuition är alltså en förmåga hos individerna i femte naturriket.

³Vanligen har emellertid beteckningen "intuition" använts på kausalmedvetenheten och essentialmedvetenheten.

⁴Med kausalintuition avses förmågan att studera förflutna skeendet i människans världar och med essentialintuition förmågan att uppleva andras medvetenhet såsom egen medvetenhet och detta icke blott individuell utan även kollektiv medvetenhet.

⁵Kausalmedvetenheten är begränsad till det förflutna och nuet. Den är framsynt endast såtillvida som den ser vilka orsaker som måste på något sätt göra sig gällande i framtiden. Först essentialmedvetenheten kan förutse framtiden; kan se hur det förflutnas orsaker verka i framtida skeendena, i den mån dessa redan ligga förberedda.

⁶Kausalintuitionen avser materieaspekten, icke medvetenhetsaspekten; avser objektiva skeendet i människans världar. Den konstaterar orsaker och verkningar i de materiella företeelserna.

⁷Intuitionerna äro materiellt sett kausal molekylar med genomslagskraft, sekundsnabbt upplösta

form- och färgfenomen.

⁸Mentalideerna däremot äro beständiga materieförmer, i bästa fall (i 47:4) konkretiseringar av kausalideer. De två lägsta slagen (47:6,7) överensstämma med verkligheten till ungefär en procent.

⁹Kausalintuitionen består i förmågan att attrahera tanke- formerna (ideerna) i idévärlden. När detta lyckats, slår idén ner som en blix i både subjektiva förnuftet och objektiva förståndet. Kausalidén framträder därför som en "tankeblxt", ett blixtnabbt uppfattat tankesystem eller en kedja av orsaker och verkningar i det "förflutna".

¹⁰Skådaren ser och vet.

¹¹"Kausalideerna äro kanaler för hierarkiska ("gudomliga") energier." (D.K.)

¹²Intuitionerna överensstämma alltid med verkligheten, emedan de annars enligt härskande harmonilagen aldrig kunde uppstå. "Platonska ideerna" äro samtidigt sanna, sköna, goda och harmoniska. Harmonilagen är en lag mänskligheten ännu knappast kan uppfatta såsom universell, en tillvarons fundamentallag. Allt i kausalvärlden och högre världar är i överensstämmelse med "den eviga harmonien". Att somliga finna harmonien olidlig, visar deras utvecklingsstadium (med dålig skörd; konsekvens av misstag gentemot harmonilagen).

10.10 Sunt förnuft

¹Sunt förnuft är kravet på tankens överensstämmelse med verkligheten i historiskt, ekonomiskt, socialt, politiskt avseende, den verklighet vi alla leva i. Sunt förnuft är alltså en norm för förnuftet, en härledning ur identitetslagen.

²Det tillhör, som namnet anger, förnuftet och är så till vida subjektivt, individens egen självförvärvade uppfattning. Det är dessutom en logisk princip, utan vilken samvaro vore omöjlig, en förutsättning för förståelse mellan människor, en uppriktig strävan att bedöma sakligt och opersonligt. Dess motsatser äro oresonlighet, blind tro, godtyckligt antagande, dogmatism, skepticism och alltför långt driven kritikism.

³Man förstår mer än väl att förvärv av sunt förnuft och frihet från fanatism äro första grundförutsättningar för lärjungaskap, förutsättning för att lära, uppfatta livslagarnas nödvändighet, orubblighet och ofrånkomlighet.

⁴Att alla tro sig äga sunt förnuft, när de bedöma efter vad de själva tro (enligt devisen "envar är herre över sin vishet"), är väl oundvikligt. Ordet "sunt förnuft" missbrukas så ofta det används. Vishetens begynnelse är insikten, att "man ingenting vet och ingenting förstår" ifråga om allt väsentligt.

⁵Skall det vara någon mening med beteckningen "sunt förnuft", få vi kanske vid fortsatt missbruk ersätta den med "individens högsta förnuft". Det finns därmed olika grader av det människorna mena med "sunt förnuft", en skala graderad efter de 777 utvecklingsnivåerna.

⁶På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium måste man emellertid vara antingen kausaljag eller i närheten av det stadiet för att kunna äga sunt förnuft i egentlig mening. Verkligt sunt förnuft har först kausaljaget, som kan objektivt studera det förflutna och tillgodogöra sig det undermedvetnas erfarenheter, fri från förstajagets personliga subjektivitet.

⁷Så länge det föreligger olika uppfattningar om verkligheten, saknas kunskap om denna. Verklighetsuppfattningen är visserligen totalt olika i de olika världarna, men i varje värld finns det endast en som är riktig, och den kan konstateras endast av kausaljag och högre jag. Ingen kan bli kausaljag, som icke förvärvat riktiga, för alla kausaljag gemensamma verklighetsuppfattningen i fysiska, emotionala och mentala världarna.

⁸Det är först, när monaden centrat sig i andratriadens mentalatom, som jaget kan få en uppfattning som överensstämmer med verkligheten, kan självt utforska de mänskliga världarnas materiaspekt, har total fysisk, emotional och mental objektiv medvetenhet. Kausaljaget representerar därför sunda förnuftet. Det kan icke mera förvillas av illusioner och fiktioner.

Kausaljaget är den verkliga människan. Det kan fortfarande begå misstag, om det ej alltid är medvetet om sin begränsning. Men det behöver icke göra misstag, ifall det underställer sin "åsikt" högre jags bedömanden.

⁹Icke förrän individen blivit kausaljag, är han fullt orienterad i verkligheten, ty därtill fordras egen upplevelse. Innan dess riskerar han alltid att bli förvillad. Detta kan icke nog starkt betonas. Pytagoras lära ger oss visserligen kunskap om verkligheten. Men såsom teoretisk förblir den en teori, tills den förverkligats. Teorien visar vägen men är värdelös utan självförverkligande.

¹⁰Att vi kunna tänka alls, ha vi högre riken att tacka för. För esoterikern förefalla människornas förnumstiga reflexioner ifråga om allt de icke kunna veta något om minst sagt barnsliga. Det gäller för övrigt det mesta som sägs. Mänskligheten har långt kvar till sokratiska visheten. Esoterikerns anhållan till Augoeides inför återfödelsen är att icke behöva bli på nytt idiotiserad av livsokunniga fostrare. Tyvärr är det ännu alltför få, som äga kunskap om verkligheten. Alltid ha de fastnat i någon av de tusentals idiologierna, som förvillat mänskligheten.

10.11 Psykologien är okunnig om kausalmedvetenheten

¹En beundransvärt modig banbrytare inom psykologien var Geraldine Coster med sin bok *Yoga och den västerländska psykologien* (Natur och Kultur). I kapitlet om "medvetandets gradvisa utveckling" berör hon problemet om människan som ett femfaldigt väsen.

²"På sitt nuvarande utvecklingsstadium (obs! – H.T.L.) rör sig människan relativt lätt på tre sådana medvetenhetsplan, det fysiska, det emotionella och det lägre mentala, och med en del övning kan hon också lära sig att då och då tänga det högre mentala." Så långt har Coster kunnat följa med. När hon sedan går vidare, förirrar hon sig. Det högre mentala (= kausala) definierar hon som "den skapande tankens område". Kausalmedvetenheten är emellertid det objektiva seendets område. Allt mänskligt (förstajagets) skapande hör till det högre emotionala under påverkan av högre energier. Och totalt förfelad är Costers definition av människans "femte slag" av medvetenhet, som hon kallar "kosmiskt medvetande". Kosmisk medvetenhet börjar med värld 42, över högsta solsystemmedvetenhet (43). I alla fall en märklig prestation av en vetenskaplig psykolog, en kategori som esoterikern ännu på länge icke väntar sig något av.

³Man får icke fatta Laurencys kritik av västerländsk forskning som förakt för denna. Tvärtom beundrar han dess resultat med full förståelse för dess enorma svårighet att utan högre objektiv medvetenhet söka utforska det så kallade överfysiska. Det är dogmatiska inställningen och självtillräckligheten kritiken gäller. Ännu felas den sokratiska ödmjukheten, instinktiva förståelsen för existensen av ett oändligt forskningsfält.

10.12 Kausaljag omedvetna om sin status

¹Vad som alltid vållat tvivel och tvister bland esoteriskt obevandrade är uppfattningen om kausaljag. För att något så när förstå vad ett kausaljag är, måste man ha klart för sig, att en individ kan vara ett kausaljag utan att han i sin hjärna är medveten därom. Kausaljaget med sin objektiva kausala medvetenhet är visserligen "herre" i människans världar och har förvärvat medvetenhetskontinuitet och självidentitet mellan inkarnationerna men behöver därför (i ny inkarnation) icke veta om sin egentliga status, icke veta att han är ett kausaljag och vad detta betyder i det stora sammanhanget. Det finns kausaljag, som först i 40-årsåldern kommit underfund med sin egentliga status och i hjärnan fått kontakt med kausalmedvetenheten. Först kontakten med antingen esoteriska kunskapen eller högre jag väcker honom till återerinring, medvetenhetskontinuitet och förnyad insikt om sin ställning såsom kausaljag. Först essentialjaget, som för alltid ingått i gemensamhetsmedvetenhet med andra essentialjag, finner sig omedelbart tillrätta även i ny inkarnation.

²Även kausaljaget kan begå förbluffande misstag, därför att han fortfarande lever isolerad i sitt kausalhölje och ingalunda kan göra anspråk på att få inhämta ofta nödvändiga råd från dem i

femte naturriket. Även kausaljaget får lära genom egen erfarenhet. Det är först såsom medveten delägare i essentiala gemensamhets-medvetenheten han har tillgång till ofelbara visheten.

³Innan han äntligen blir klar över sin status, kan han ha begått så många misstag att omgivningen betraktat honom såsom omdömeslös, okunnig och obotlig särling. Innan esoteriken godtagits såsom arbetshypotes, komma människornas omdömen om varandra vara i stort sett totalt missvisande. Endast ett essentialjag skulle kunna skriva en sann biografi om en människa även på lägre stadier.

⁴Måtte nu icke fantasterna inbilla sig vara misskända kausaljag! Det är nämligen risken med att utlämna esoteriska fakta, att mänskliga inbillningskraften genast tar hand om dem. Det är därför mycket icke kan sägas. Fantaster vittna om sin kapacitet, och allmänna lättrogenheten är gränslös. Hos de kritiska leder reaktionen till allmän skepsis och vägran befatta sig med sådant nonsens.

⁵De misstag kausaljaget begår kunna leda därhän, att möjligheten bli medveten i nya inkarnationens hjärna avskärs för längre tid än annars skulle behövas eller för en hel inkarnation. De misstag Cagliostro gjorde sig skyldig till medförde, att Blavatsky aldrig skulle kunnat bli medveten om sin verkliga status, såvida detta ej visat sig nödvändigt för fullgörandet av hennes mission.

⁶I detta sammanhang kan påpekas, att invigda aldrig avge vittnesmål och lämna upplysningar om egna eller andra invigdas personlighet. Det är en sak, som absolut icke angår den förtals- och skvalleraktiga mänskligheten. Det lönar sig icke att fråga dem, vad de äro för slags väsen och hur de kunna veta vad de tala om. Envar har att själv avgöra, huruvida de tala sant. De ha inga anspråk på att få vara "auktoriteter". Det var mycket beklagligt och i flera avseenden även fatalt för såväl Besant som Leadbeater, att de begingo misstag härutinnan. Det är väl sörjt för att dylikt icke vidare kan förekomma. De, som vittna om sig själva, äro inga invigda eller bli automatiskt avkopplade från vad de eljest skulle kunna veta.

10.13 Kausaljaget har medvetenhetskontinuitet

¹Individens minnen, monadens möjlighet att i lägre höljen erinra sig vad den upplevat i det högre, bero på förvärvet av medvetenhetskontinuitet mellan höljen och mellan triaderna, mellan triaderna och höljenas kollektivminnen, och slutligen kontakt med kausala planetminnet.

²Medvetenhetskontinuitet mellan förstatriaden och kausalhöljets minne möjliggör återerinring av förflutna inkarnationer. Kausaljaget har tillgång till såväl egna kausalhöljets minne som kausalvärldens minne.

³Den s.k. undermedvetenheten består dels av höljesminnen, dels av triadminnet.

⁴Jagets objektiva kausalmedvetenhet i kausalhöljet medför obruten medvetenhets-kontinuitet genom alla inkarnationerna, så att individen icke behöver uppleva nya inkarnationer som "en annan människa" utan vet sig vara samma individ. Innan dess har människan icke heller någon odödlighetsgaranti. Fortsatt existens i emotionalvärlden efter fysiska livet är ingen garanti, eftersom även emotionalhöljet upplöses.

⁵Sedan beror det givetvis på, hur långt man vill utsträcka begreppet "evighet" och detta i sin tur på hur länge de olika atomvärldarna finnas till. I den stora kosmiska evolveringsprocessen, vari atomvärldarna från värld 49 till värld 1 undan för undan upplösas, måste individen ha förvärvat objektiv medvetenhet i allt högre atomslag för att icke hemfalla åt "förintelsen". Men även förintelsen är relativ, ty monader, som i egen kosmos ej hunnit avsluta sin medvetenhetsutveckling, överförs till ny kosmos, där de få tillfälle att fortsätta sin utveckling från den punkt där den avbröts. Evtigt liv är garanterat genom att monaden införts i kosmos. Monaden har därmed garanterats rättighet att en gång, hur länge det än skall dröja, uppnå kosmisk allvetenhet och allmakt i högsta kosmiska världen. Fåfängt skall individen dessförinnan tro sig kunna uppnå slutlig förintelse.

⁶Vad själva tidsbegreppet beträffar, torde det tydligt framgå, att tiden (mätare av process) är

bestämd av materieprocesserna och materievärldarnas existens.

10.14 Kausaljagets studium av förflutna inkarnationer

¹Emotionala klärvoajanter tro sig kunna utforska egna och andras föregående inkarnationer. Men vad de se är företeelser, som de själva format i denna inkarnation och självbedrägligheten i sina föregående. I bästa fall kunna de se endast brottstycken av men icke hela inkarnationsprocessen. Att se hela processen är nödvändigt för att konstatera individuella identiteten. Man måste kunna se, hur monaden i triaden i kausalhöljet avskiljer en del av detta hölje, som inkarnerar med triaden. Därefter begynner triadens mentalmolekyl att frambringa ett mentalhölje. Så formar triadens emotionalatom med nyväckta vibrationer ett emotionalhölje, och slutligen formar triadens fysikalatom ett eterhölje (egentliga "skördehöljet"), som i födelseögonblicket anknytes till fostrets (vars formande är en sak för sig) eteriska hjärtcentrum och individen vaknar till nytt liv i fysiska världen. Den, som icke kan följa denna process vid studiet av föregående inkarnationer, kan icke konstatera jagidentiteten. Klärvoajanterna veta ingenting om kausalhöljets existens, detta hölje som inkarnerar och är egentliga människan.

²Man kan icke rätt studera sina föregående inkarnationer (man får en förvrängd bild av dessa i emotionalvärldens högre regioner), förrän man kan följa monadens väg ända från mineralriket.

³Riktig iakttagelse fås genom kausal objektiv medvetenhet och emotional atommedvetenhet (såsom hos essentialjag). Det är alltså först såsom kausaljag människan kan studera sina föregående inkarnationer. Kausaljaget upplever sig själv såsom den som levat dessa liv. Dessutom kan kausaljaget i planetminnet konstatera att det är samma kausalhölje och följa hela processen av upprepade inkarnationer alltifrån kausalhöljets tillkomst vid övergången från djurriket. Därmed sammanhänger även att kausaljaget vid inkarnation icke vidare behöver förlora sin medvetenhetskontinuitet, sin jagidentitet.

⁴Planetens kausalminne (alltid aktuella, närvarande medvetenheten om det förflutna) kan studeras av kausaljag, planetens tre atomminnen (47–49) av essentialjag. Kausalminnet avser huvudsakligen materieaspekten, essentialminnet särskilt innehållet i medvetenheten, superessentialminnet energi- och viljeaspekten.

⁵När individen blivit kausaljag, genomgår han sina föregående inkarnationer för att dels studera sin utvecklingsväg, dels lära av de misstag han begått, dels se vilka lidanden han direkt eller indirekt tillfogat sina medvandrare (även monader i djurriket); för att gottgöra allt och utmönstra alla sina misstag ur planetminnet. Däremot intresserar han sig icke det minsta för de fysiska omständigheterna under dessa inkarnationer. De tillhöra det oväsentliga. De erbjuda inga glädjande syner, och intresset för dessa är utslag av meningslös nyfikenhet. Esoterikern uppmanas "att icke se tillbaka". Vi sakna i alla fall möjlighet att rätt bedöma det förflutna. Kausaljaget intresserar sig icke heller för förflutna inkarnationer.

⁶Först kausaljag kunna ofelbart konstatera andras föregående inkarnationer. Kausaljag undersöka emellertid icke andras förflutna inkarnationer annat än i syfte att hjälpa; lika litet som han befattar sig med "andras affärer". Brott mot frihets- och enhetslag medför allvarliga konsekvenser för högre jag. Dessutom måste kausaljaget inhämta tillstånd för undersökningen från planethierarkien. Tillstånd beviljas endast om den avsedda individen tillåter undersökningen och den kan gagna denne. De hittills tillåtna experimenten ha visat sig icke motsvara förväntningarna, varför i framtiden sådant tillstånd torde lämnas endast i undantagsfall.

⁷Mycket få av dem, som kausaliserade för 20 miljoner år sedan, ha uppnått kulturstadiet (högre emotionalstadiet). Detta esoteriska faktum kanske klargör, att medvetenhetsutvecklingen är en långsam process. Kausaljags studier av allmänna reinkarnationen visa, att i regel inga skönjbara framsteg kunna påvisas ens efter ett hundratal inkarnationer. Någon allmän statistik föreligger icke ännu. Planethierarkien har viktigare uppgifter. Först när individen är färdig för lärjungaskapet, studeras hans utvecklingsväg genom inkarnationerna. Antalet erforderliga

inkarnationer är olika för varje individ, somliga använda tusentals fler än andra. Det finns rekordhållare både beträffande största och minsta antalet.

10.15 Kausaljag kan utforska mänskliga världarna

¹Endast såsom kausaljag och lärjunge till planethierarkien kan man självständigt forska i de mänskliga världarna (fysiska, emotionala och mentala).

²Kausaljaget är objektivt medvetet i mänskliga världarna och deras förflutna, är opåverkat av medvetenheten i mänskliga världarna, har möjlighet taga del av femte naturrikets kunskap om verkligheten.

³Med kausala objektiva medvetenheten kan man studera materieaspekten i människans världar, materiens sammansättning och uttryckssätt; de former medvetenhetsyttringarna taga sig i emotionala och mentala världarna. I mentalvärlden formas geometriska figurer av mest skiftande kvalitet (kontur, färg, energiladdning). Påverkas tanken av känslan, dras "tankeformen" ned i emotional-världen och omformas (även där av lika kvalitet och materiesammansättning).

⁴Kausaljaget kan fungera med full förståelse i "fjärde dimensionen" och essentialjaget i femte. Dessförinnan fås endast "illusionism" vid dylika försök.

⁵Kausaljaget kan studera allt förflutet i planetens materieaspekt alltsedan planetens tillkomst.

⁶Minnet, i funktion av medvetenhetens uppdelning i närvarande och förflutet, är något som hör till förstajagets slag av medvetenhet.

⁷Karma i djurriket fås genom det lidande djuren tillfoga varandra. Det mått av lidande, individen varit upphov till, blir enligt skördelagen dålig sådd, som måste skördas till sista kornet, innan djuret kan kausalisera. Absolut rättvisa råder i alla riken. Rättvisan i lägre naturrikerna kan avläsas i planetminnet. Essentialjag kunna där studera sådd och skörd i medvetenhetsaspekten, kausaljag i materieaspekten.

⁸Kausaljagen, som kunna studera planetminnet, äro ense om att "historiens gudinna", Clio (latin) eller Kleio (grekiska), en av de nio muserna, är en sagoförtäljerska och intet sanningsvittne. Det är deras uppfattning om verklighetsvärdet av exoteriska historien. Undra sedan på att historikerna förklara esoterik vara idel bedrägeri.

⁹Den esoteriskt okunnige kan omöjligt förstå, hur Blavatsky kunde hämta citat från vilka böcker eller manuskript som helst, utan att veta något ens om dessa böckers existens. I *Isis Unveiled* vimlar det av dylika citat. När kausalmedvetenheten inriktas på något visst problem och önskar veta, vad som förut sagts i den saken, inställer sig automatiskt, på grund av den magnetiska dragningskraft ideerna öva på varandra i ett gemensamt idécentrum, allt vad som skrivits därom i en serie bilder av de sidor från alla böcker som avhandla ämnet, så att skådaren kan fritt välja bland dessa. Allt detta finns förvarat i kausala planetminnet och tillgängligt för kausalforskaren, som kan nerdimensionera synen till emotional nivå, ifall detta underlättar arbetet. Gnostiska talesättet "intet är fördolt som icke skall vara uppenbart" avser bland mycket annat också denna möjlighet. Intet kan förintas som en gång varit verklighet i någon av de olika världarnas tre aspekter, så länge dessa världar bestå. Och slutligen finns i högsta kosmiska världen minnet av allt i kosmos från dess tillkomst. Det är en av grunderna till att orättvisa i något som helst avseende är en omöjlighet.

10.16 Kausaljagens revolution av vetenskapen

¹Det finns sju huvudslag av fysisk medvetenhet, eterhöljets sju huvudcentra, sju huvudslag av emotionalmedvetenhet och fyra av mentalmedvetenhet. Det blir i framtiden esoteriska psykologiens uppgift att kartlägga hithörande slag av vibrationer och de olika höljescentras funktioner. Givetvis krävs medverkan av kausal- och essentialjag. Sådana komma att inkarnera i allt större utsträckning i den mån vetenskapsmän ha möjlighet att fatta dessa företeelser. De vetenskapliga dogmerna hindra dem än så länge att begripa och förstå. Deras fiktioner göra dem

blinda för förefintliga möjligheter. Det behövs hammarslag för att driva in nya kunskapens spikar i träskallarna. Dessa komma också i form av revolutionerande upptäckter. Man kommer att kunna fotografera fysisk-eteriska (49:3,4) och emotionala (48:4-7) materieförmer. Detta är nödvändigt för att bryta det hårdnackade motståndet mot esoteriska kunskapen. Betecknande nog äro bland vetenskapsmännen medicinarna de mest dogmatiska emot esoteriska världsåskådningen, liksom teologerna emot esoteriska livsåskådningen. Tyvärr uppvisa även ockultisterna dogmatiska tendenser. Det specifikt ockulta kynnet utgör en blandning av lättrogenhet, spekulativt fantasteri och dogmatism. Sunt förnuft får mänskligheten icke, förrän psykologien utrett förutsättningarna för förståelse och förrän de lärdomar, som därav kunna dragas, också dragits. Och det blir icke möjligt, förrän psykologien blivit underbyggd med esoterisk psykologi. Ifall psykologerna ville nedlåta sig till att teoretiskt bemästra esoteriken, om så bara som hypotes, och sedan experimentellt utgå därifrån, skulle de få uppleva vidunderliga insikter. Men rädslan för att få stämpeln fantast på sig gör, att de icke ens våga undersöka. Det är hög tid att vi få särskilda esoteriska gymnasier och universitet.

10.17 Kausaljagets liv och livssyn

¹Kausaljag motsvara aldrig de föreställningar ockultisterna göra sig om dem, alldeles fränsett att alla ha utpräglad egenart. De vålla därför allmän besvikelse. Och det är bara bra, så slippa de bli föremål för beundran och vördnad, något mycket påfrestande (som de få taga som en prövning).

²Ockultisterna fresta esoterikerns tålmod mer än andra, därför att de tro sig begripa, förstå och kunna bedöma. De kunna icke begripa, att det fordras ett kausaljag för att förstå ett kausaljag. På en esoteriker göra ockultister samma intryck som de så kallade halvbildade göra på en kulturmänniska.

³När en esoteriker en gång skall skildra, hur "de invigda" betraktats och behandlats av sin samtid och även eftervärld, komma Paracelsus, Francis Bacon, Saint Germain, Cagliostro, Blavatsky, Besant, Leadbeater att framstå i en annan belysning. Men man må icke därav göra sig några illusioner om att framtidens esoteriska banbrytare bli mer rättvist bedömda. Vår planets mänsklighet har i alla tider visat sig oefterrättlig.

⁴För kausaljaget är hela livet ett oavlåtligt tjänande. Även esoterikern inser, att tjänande är enda uthärdliga sättet att leva och leva ett rikt och lyckligt liv. Till detta tjänande hör givetvis allt man behöver för att kunna bli en duglig tjänare och fylla den plats man bäst passar för i tjänandet av mänskligheten, utvecklingen och enheten, ett tjänande i kärleksfull förståelse.

⁵Ungdomen är idealistisk så länge den tror, att livet kan omformas efter dess primitiva, teoretiska uppfattning av verkligheten. Detsamma gäller alla utopister, som därmed vittna om sin livsokunnighet. De enda verkliga idealisterna äro de som uppnått eller närma sig kausalstadiet. De veta också om mänsklighetens utvecklingsstadium och hur omöjligt det är att få se idealet förverkligat, innan mänskligheten uppnått åtminstone emotionala attraktionsstadiet. Så länge hatet regerar, som det gjort i 20 miljoner år, saknas fundamentala förutsättningarna.

10.18 Kausaljaget är fritt från illusioner och fiktioner

¹Människan har så oändligt svårt att lösa sina många problem. Det vore en truism att säga, att det beror på hennes stora livs-okunnighet. Det finns så många andra hinder: alla hennes förvärvade illusioner och fiktioner, särskilt känslotänkandet, som hindrar henne att sakligt se, konstatera och opersonligt analysera. Hon är bekajad med fördomar av otal slag: ras-, nations-, klass-, familjefördomar. Hon fruktar för obehag. Hon råkar in i plikt-kollisioner. Man kan fortsätta ett gott stycke. Och om alla dessa hinder är hon aldrig klart medveten, på sin höjd om några få. Vi veta så litet om vad som finns i vårt undermedvetna. Otaliga intryck och upplevelser under barndoms- och uppväxttid kunna ha utvecklat komplex, som bli bestämmande för vår inställning

till livsföreteelserna. Människan känner icke en procent av sig själv. Det är en sak pedagogerna borde kunna inpränta i uppväxande släktet. Det räcker icke med ungdomsidealitet. Den är omdömeslös. Det fordras dessutom insikt och förståelse, och den förvärvas endast genom upplevelse och bearbetad livserfarenhet. Det ser ut som om det skulle fordras kausaljag för att klart genomskåda emotionala illusionerna och mentala fiktionerna. Kanske kunna en gång i framtiden andra än mentaljag lära av kausaljags insikt. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium äro människorna ovilliga att lära om. Det kränker deras självhärlighet att inse och framför allt erkänna egen okunnighet och omdömeslöshet. Betecknande är att gamla invigda äro så mycket mindre säkra i de flesta avseenden än de övriga, som aldrig fått någon inblick i livsproblemens svårighetsgrad. De gamla esoterikerna erkänna oförbehållsamt, att de äro "idioter", när lärdomen agerar vishetslärare. De ha åtminstone förvärvat självkritik, ibland i överkant, alltför medvetna om sin livsokunnighet. Det ligger mycken djup symbolik i evangelier- nas salighetsförkunnelse, för djup i alla händelser för de flesta lekmän och präster. Bokstavstrålar komma alltid att misstolka allt. Därpå är kristna religionshistorien ett enda stort exempel.

²Vi kunna befria oss från emotionala illusioner genom mentala fiktioner. Men fria från fiktionerna bli vi först, när vi blivit kausaljag, även om vi kunna ersätta lägre slags fiktioner med högre slags under utvecklingens gång. Visserligen kunna vi nå befrielse även genom esoteriska kunskapens kausala fakta och ideer, men dessa tillhöra arbetshypotesens område, tills vi själva kunna objektivt konstatera deras riktighet, och därtills föranleda de därför visst osäkerhetstillstånd.

³Hos kausaljaget är emotionalhöljet normalt sett tomt på innehåll, och kausaljaget är fritt från beroendet av allt emotionalt. Men då kausaljaget i sin medvetenhet identifierar sig med individerna på emotionalstadiet, fylles hans eget emotionalhölje med dessas innehåll. Detta är nödvändigt för full förståelse, tills essentiala enhetsmedvetenheten förvärvats. Genom att uppleva andras emotionalitet upplever kausaljaget dennas begränsningar och deltar frivilligt i förefintligt lidande.

⁴För kausaljaget är allting enkelt, därför att det befriat sig från skenets världar (emotionala illusionerna och mentala fiktionerna) och inträtt i fakticitetens och axiomens värld.

10.19 Esoteriken är kausaljagets verklighetssyn

¹Esoteriken kan man kalla för kausaljagets syn på verkligheten och livet, nerdimensionerad till ett mentalsystem.

²Endast kausaljag kunna på grundval av egna iakttagelser och konstaterande av fakta i kausalvärlden tillhandahålla oss det material som erfordras för esoterisk världs- och livsåskådning.

³Kunskapen om verkligheten är kunskap om verklighetens beskaffenhet i de olika världarna. Det finns lika många slag av riktig verklighetsuppfattning som det finns världar. Kausaljag kunna beskriva verkligheten i fysiska, emotionala och mentala världarna, 45-jag dessutom världarna 46 och 45, 43-jag solsystemets och planeternas alla världar.

⁴Den i DVS redovisade esoteriska världsåskådningen motsvarar i huvudsak kausaljagets möjlighet till uppfattning av verkligheten, ungefär också vad som lärdes i Pytagoras hemliga kunskapsorden. I de flesta andra ordnar lade man vikten mera vid medvetenhetsaspekten, fysiska tillvaron och dess bemästrande genom tillämpning av livslagarna samt metoden för rätta handhavandet av fysiska eterenergierna. Pytagoras hade rätt uppfattat grekernas sinne för objektiva materieaspekten och lade därmed grunden för framtidens naturforskning med vetenskapliga begrepp i överensstämmelse med verkligheten, sådan denna kan uppfattas av förstajaget och kausaljagets konstaterande av materiella verkligheten i de mänskliga världarna. Därav följer givetvis, att alla kausaljag ha samma objektiva uppfattning av hithörande företeelser, även om de ha olika intressen och uppgifter.

⁵Esoteriken åberopar ingen auktoritet. Envar har att själv bedöma, antaga eller lämna därhän.

De två livslagarna, frihetslagen och lagen för självförverkligande, borde i det fallet kunna vara tillräckligt upplysande. Vad vore det för mening med självlagen, om vi kunde stödja oss på auktoriteter och med deras hjälp få allting ordnat för oss? Det bleve ingen utveckling på det viset. Vi kunna genom esoteriska världs-åskådningen få kunskap om en för oss än så länge oåtkomlig verklighet. Vi kunna genom esoterisk livsåskådning få kunskap om de lagar vi själva måste tillämpa för vår utveckling. Men det är vars och ens sak att själv tillämpa lagarna.

⁶På primitivt stadium, där sådana realiteter som lag, utveckling etc. äro ofattbara (de tyckas fortfarande vara ofattbara för våra filosofer, som undra, om det finns något sådant som lagar och utveckling), fingo människorna anvisningar, preliminära ersättningar för livslagarna. Såsom ledning i förhållandet till andra människor gävos förbud mot att mörda, stjäla, bedraga, förtala. De voro nödvändiga för att ett samhälle alls skulle vara möjligt. De voro mest elementära tillämpningen av enhetslagen. Sedan kom positiva budet om "kärleken till nästan", nästa steg mot enheten. I vår tid, med frisläppandet av esoteriska kunskapen, ha vi fått kunskap om de enklaste livslagarna. Barn måste ha förbud, som gälla tills de förstå, varför dessa tillkommit. De buden behövas ej, när barnet självt inser att de tillkommit för att barnet i sin okunnighet ej skall skada sig självt eller andra.

⁷Så mycket borde åtminstone intellektuella eliten ha lärt av historien, filosofien, antropologien ("psykologien"), att den kunde inse, att dessa livslagar äro ändamålsenliga, rent av ofrånkomliga, såvida mänskligheten icke skall förinta sig själv och allt organiskt liv. Är mänskligheten alltjämt för primitiv för denna kunskap, så komma de alltför snabba vetenskapliga upptäckterna, som satt förstörelseredskap i barns händer, att utföra det verk som annars planetregeringen skulle blivit nödsakad att ut-föra för tredje gången: att låta mänskligheten börja på nytt från barbarstadiet. Klaner på detta stadium ha nu fått makten (demokratien) på grund av en livsokunnig mänsklighets sentimentalitet och idealitet och högre kasters maktmissbruk i gångna tider. Om livslagarna finge råda, skulle dessa barbarindivider få den miljö som kunde hjälpa dem att förvärva det förnuft de behöva för att icke förstöra den kultur de i sinom tid skulle få till skänks.

⁸Så idiotiserad har mänskligheten blivit av sina idiologier, att det skall fordras kausaljag för att säga detta, som borde vara självklart för enklaste förnuft.

10.20 Från kausaljag till essentialjag

¹Såsom kausaljag, innan han blivit essentialjag, är individen i stort sett hänvisad till sina egna förmågor. Naturligtvis är han ännu okunnig i många avseenden. Även om han alltid har möjlighet till kontakt med planethierarkiens medlemmar, vilka veta, är detta emellertid en utväg, som han tillgriper endast i yttersta nödfall. Dels bör han själv söka lösa problemet, om minsta utsikt därtill förefinnes, dels bör han icke i onödan besvara dem i planethierarkien, vilka redan äro överbelastade med arbete.

²Det dröjer, innan ett nyblivet kausaljag är ett fulländat kausaljag, innan det lärt sig rätt använda de förmågor det förvärvat. Ingen är färdig med en gång. Även för ett 45-jag tar det tid att orientera sig i 45-världen.

³När monaden blivit fulländat kausaljag, är dess mänskliga utveckling avslutad och dess övergång till femte naturriket möjliggjord. Vad som återstår därför är förvärv av dels de tolv essentiala egenskaperna och därmed begynnande essentialmedvetenhet, dels arbete på formning av essentialhölje.

⁴Det är också först såsom kausaljag individen förvärvar essentialhölje och essentialmedvetenhet.

⁵När kausaljaget förvärvat de tolv essentiala egenskaperna, har hans gamla kausalhölje nått gränsen för sina möjligheter och behöver ersättas av ett högre hölje, essentialhöljet. Sedan monaden med sina nyförvärvade egenskaper och förmågor förmått forma detta essentialhölje, överflyttar den från andratriadens mentalatom till essentialatomen med dess omgivande

essentialhölje. Samtidigt upplöses det gamla kausalhöljet, som människan erhöill av Augoeides vid kausalseringen, varefter det nyvordna essentialjaget formar ett eget kausalhölje med sin mentalatoms vibrationer.

⁶Finns någon rest kvar att skörda enligt lagen för sådd och skörd, måste den slutlikvideras i kausaljagets sista inkarnation. Essentialjaget är "skuldfritt" och behöver icke vidare inkarnera, ehuru det i regel gör detta, när monaden övergår från essentialatomen till superessentialmolekylen och förvärvar ett superessentialhölje. Inkarnationstväng finns endast för förstajaget och för kausaljaget fram till essentialseringen. Varje inkarnation är icke endast en rekapitulation av gjorda livserfarenheter utan även återupptagande av gamla förpliktelser, återknytande av gamla förbindelser, tillfällen till gottgörelse, ny möjlighet till förvärv av högre slag av medvetenhet (uppnåelse av högre utvecklingsnivå).

⁷Antalet inkarnationer individen genomgår såsom kausaljag kan bero på flera faktorer. Mången har svårt att offra all den kunskap han samlat under tusentals inkarnationer, en kunskap, som i den formen försvinner vid kausalhöljets upplösning, även om det väsentliga återfinnes i essentialmedvetenheten. Många kausaljag ha ännu att gottgöra olika slags misstag begångna i förflutna inkarnationer. En del tro sig bättre kunna tjäna sina medmänniskor genom den närmare kontakt kausalhöljet erbjuder.

⁸Kausalhöljets departement har ofta betydelse även för monadens fortsatta utveckling såsom andrajag. Essentialmedvetenheten, enhetsmedvetenheten uppvisar två tendenser, vishet och kärlek. De extraverta typerna följa vanligen vishetslinjen, de introverta kärlekslinjen.

⁹När den prövningens stund är inne, då människan känner sig "övergiven av både gud och människor", vet hon sig ändå alltid vara "en monad (uratom) och såsom sådan delaktig i kosmiska totalmedvetenheten, delaktig i oförlorbara gudomligheten".

10.21 Ingen är ofelbar

¹Teosoferna fingo från början en överdriven föreställning om högre medvetenhets förmågor och tyckas ännu icke insett dessas begränsningar. Typiskt för omdömeslösheten hos de teosofor, som alldeles förkasta Besant och Leadbeater för deras misstag, är deras inbillade tro, att kausaljag icke kunna göra misstag. Ju mindre man vet, ju mindre man förstår, desto vissare är man, att man kan bedöma allt – demokratiens triumf. Dessutom fingo Besant och Leadbeater mycket av sitt vetande genom studier i esoteriska arkivet; det var alltså icke alltid resultatet av egen objektiv iakttagelse.

²Kunskapens fiender äro genast färdiga att skadeglatt påvisa fel, som kausaljag begå. Det bör därför klargöras, att ingen är ofelbar. Det är stort misstag att betrakta kausaljag såsom ofelbara esoteriska auktoriteter. Intet kausaljag gör heller anspråk på ofelbarhet. Kausaljag ha begått förbluffande, obegripliga misstag. Misstag ifråga om frihetslagen tycker man borde ha kunnat undvikas. Planethierarkien ger inga direktiv, och lärjungar få icke uppträda som diktatorer.

³Misstag göra alla i alla världar, även de högsta, så snart de göra försök att förvärva ännu högre slag av medvetenhet. Även de lära genom misstag. Det hör till saken och är oundvikligt. Vilket icke är något försvar för misstag, som kunde undvikits. Även Gautama begick ett slags "misstag". Men det var fullt avsiktligt och i klar insikt om att det var ett misstag, och han var villig och även i stånd att "betala priset". Men det är en "annan historia", ett misstag som endast en buddha kan begå.

10.22 Kausaljagets begränsning

¹Kausaljagets stora brist är oförmåga av atommedvetenhet och enhetsmedvetenhet.

²Kausaljaget kan utforska materiaspekten i grovfysiska, fysisk-eteriska, emotionala och mentala världarna, kan riktigt uppfatta hithörande kausalideer. Men vad som i dessa världar tillhör atomslaget förblir oåtkomligt för detta jag. Först essentialjag ha tillgång till förstatriadens

atommedvetenhet, ha objektiv medvetenhet i 49:1, 48:1 och 47:1, och i dessa atomvärldar. Härpå bero misstag kausaljagen begå, nästan oundvikliga misstag, även beträffande förhållanden i lägre världar, när de äro hänvisade till egen bedömning och icke kunna utnyttja världarnas atomminnen.

³För utforskning av medvetenhetsaspekten i dessa världar fordras essentialvärldens enhetsmedvetenhet.

⁴Kausaljag kunna naturligtvis bedöma utvecklingsstadiet men icke med full säkerhet utvecklingsnivån, icke bedöma vad som finns i individens undermedvetenhet. Därtill fordras essentialjag, som kunna fullständigt identifiera sig med andras medvetenhet. Kausaljaget kan konstatera vad som tillhör materiaspekten i andras höljen, slagen av molekyllarmateria i höljen, vad individen sagt och gjort i denna och förflutna inkarnationer etc., och därav sluta sig till mycket om medvetenhetsaspekten. Men det blir icke detsamma som medvetenhetsgemenskap.

⁵Det räcker icke med att vara ett kausaljag för att vara vis. "Visheten" tillhör nämligen det essentiala, enhetsmedvetenheten, gemensamhetsmedvetenheten, kollektivmedvetenheten, medvetenhetsaspekten. Kausaljaget är fortfarande lärjunge till planethierarkien. Kausaljag anse som sin plikt att tjäna mänskligheten så helt med sitt vetande och icke "besvära" sina lärare i planethierarkien med att underställa dem resultatet av sina forskningar, att de begå onödiga misstag i vishetshänseende. Det ha samtliga gjort.

⁶Den platoniska idévärldens ideer och fakta äro i överensstämmelse med planethierarkiens. Att kausaljag begått misstag beror på att de icke ständigt varit kausaljag utan ibland påverkats av innehållet i emotionala och mentala höljen. Det gäller för dem att i stället vara i oavbruten kontakt med essentialvärlden. Men det är icke så lätt, när man lever bland människorna. Även kausaljag påverkas av sin omgivning. Först essentialjag äro oåtkomliga för energierna i mänskliga världarna.

⁷För ideer och fakta utöver materiaspekten i världarna 47–49 äro kausaljagen hänvisade till sina lärare. Kausaljag veta ingenting om högre världar, som de ej fått veta av ännu högre jag. Dessa äro gränserna för kausaljags kapacitet. Så snart de överskrida de gränserna i förlitande på egen omdömesförmåga, ha de blivit offer för resterande emotionalitet, illusiviteten i emotionalvärldens högsta region (48:2), det sista, mest förrädiska slag av illusivitet. Det är detta som medfört att många teosofiska "fakta" visat sig felaktiga. Det är icke så lätt att bli fri från gamla otillräckliga "förmågor", som ockultisterna tro.

⁸Att även kausaljag falla offer för illusiviteten i emotionalvärldens högsta region, ifall de sysselsätta sig med hithörande företeelser, bevisar bäst intensiteten i denna illusivitet. Det klargör, hur omöjligt det är för klärvojanter, ockultister och yogier att befria sig från dess makt.

⁹Det har sina risker för kausaljag "att se tillbaka", att intressera sig för sina förflutna inkarnationer i fysiska världen. De märka icke, att detta intresse får dem att leva i det förgångna och därmed i den "farligaste" av alla världar, emotionalvärlden, med dess fascinerande makt. Visst måste kausaljag studera det förflutna. Men det sker med motivet att studera medvetenhetsutvecklingen genom inkarnationerna, icke att dröja vid oväsentligheter.

¹⁰Blavatsky var ett gammalt kausaljag, Besant och Leadbeater helt nya (först i denna senaste inkarnation). Blavatsky var starkt medveten om sin begränsning. Besant och Leadbeater överskattade sin bedömningsförmåga (som alla nya kausaljag), mycket naturligt efter dylik medvetenhetsexpansion.

¹¹Ett kausaljag bör nog aldrig sträcka sig utöver fysiska världen i sina forskningar, i varje fall icke utan att underställa sina resultat sin lärare i planethierarkien. Ifall detta alltid iakttagits, hade vi undgått följderna av de misstag kausaljagen publicerat.

10.23 Kausaljag kan ej bedöma högre verklighet

¹Både Besant och Leadbeater menade, att lärjungen kunde "inträda i essentialvärlden". Detta kunna endast essentialjag. Mystikern på högsta emotionalstadiet kan erhålla kontakt med essentialvärlden (via kausalhöljets enhetscentrum) och mottaga energier från lägsta essentiala molekylarslaget (46:7). Ett mentaljag kan erhålla energier från de två lägsta (46:6,7) och kausaljag från de tre lägsta (46:5-7). Men därmed har man icke förvärvat essentialmedvetenhet. För detta slag av medvetenhet finns ingen motsättning mellan subjekt och objekt, mellan jag och du. De båda äro ett på ett sätt man måste vara essentialjag för att förstå. Alla slag av medvetenhet måste upplevas för att bli fattbara. Alla försök till förklaringar bli misslyckade.

²Besants och Leadbeaters missuppfattning i denna sak visar, vilka svårigheter som möta vid nyförvärv av högre medvetenhetsslag. Det tar lång tid att lära sig felfritt använda nya förmågor och utnyttja dessas kapacitet. Emellertid hade deras missuppfattning fatala följder, visande sig i felbedömning av deras egna lärjungar.

³I detta sammanhang må påpekas, att även om man kan använda medvetenheter och energier i egen högsta värld, där man söker orientera sig, så kan man därför icke rätt utnyttja och bedöma dessa utan endast dem i lägre världar.

⁴Kausaljaget kan visserligen tillgodogöra sig kausala ideer och studera företeelser i planetens kausalminne men icke självt utforska kausalvärldens tre aspekter. I dylika fall gäller att endast högre slag av medvetenhet kan utforska närmast lägre världs tre aspekter. För full suveränitet fordras ofta ännu större distans.

10.24 Slutord

¹Alla i högre riken äro medarbetare i manifestationsprocesserna, och de människor som vilja högre få också söka fylla en plats. Vi nå högre genom att tjäna lägre. Vi äro alla länkar i en kedja från lägsta till högsta värld. Att veta sin plats i livet och att fylla den är vår livsuppgift. Våra egenskaper och förmågor, vår livsförståelse ange vår nivå. Dem få vi alltid användning för på något sätt i de livsrelationer vari livet ställt oss. De största individerna gå obemärkta genom livet. Det är icke okunnighetens omdömen vi fråga efter. Vi veta, att ingen kan bli förbisedd, att ingen mest dolda tanke (svagaste vibration) kan undgå att bli registrerad i planetminnet. Att vi vilja bli uppskattade, visar att vi icke glömt oss själva, att vi fortfarande vilja vara förstajag och icke andrajag. För att bli kausaljag måste vi först bli mentaljag med perspektiv på allt och inga bokstavsträlar, knappologer, jordkrypare med papperspåvar och den vanliga andliga närsyntheten. Vi måste lära oss att sköta väl om våra husdjur (höljen) men vara deras husbonde. Det betyder ej att allt det gamla måste hamna i slaskhinken. Det är fanatikerns syn. Men det användbara borde sorteras på olika bibliotek för olika utvecklingsstadiernas behov. Litteraturen visar oss den väg vi gått och kan vara värdefull för inkarnerande klaner på dithörande nivåer i kommande tider. Förstöra resultat av arbete och flit göra endast de på barbnivåerna.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Kausaljaget* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.